

ת"פ 16567/01/16 - מדינת ישראל נגד ג ח

ת"פ 16567-01-16
21 מאי 2017

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

ג ח

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"); בעבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186 לחוק; בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק; ובשיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.

כתב האישום:

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, מספר ימים עובר ליום 28.12.15, בעקבות סכסוך בין הנאשם לבין המתלוננת, עזבה המתלוננת את בית הוריו של הנאשם ועברה להתגורר עם הוריה ב X (להלן: "**הבית**"). ביום 27.12.15 שוחחה המתלוננת עם הנאשם ואמרה לו כי בכוונתה להתגרש ממנו. עוד באותו היום שוחח הנאשם עם המתלוננת והטיח בפניה כי היא בוגדת בו ולפיכך בכוונתו להשחית את פניה.

ביום 28.12.15 בסמוך לשעה 1:00 לפנות בוקר, בעת שהמתלוננת שהתה בבית הוריה, טלפן הנאשם אל המתלוננת ואמר לה כי מצפה לה הפתעה ממנו. כשעה לאחר מכן, ולאחר שהמתלוננת שכבה לישון על הספה, נכנס הנאשם בחשאי אל הבית, ניגש אל המתלוננת בעודה ישנה והחל לחתוך אותה חתכים ארוכים בפניה ובראשה באמצעות סכין חדה שהייתה בידו. הנאשם המשיך וחתך את אוזנה של המתלוננת כך שחלק מהאפרכסת נתלשה ונפלה לרצפה.

אמה של המתלוננת, אשר לנה בסמוך, התעוררה מצעקותיה של המתלוננת וניגשה אל הנאשם על מנת למנוע ממנו להמשיך במעשיו. הנאשם דחף את האם אל הרצפה, יצא מהבית ורץ החוצה.

המתלוננת הובהלה לבית חולים שם טופלה ואושפזה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חתך אופקי ברקה שמאל כ-10 ס"מ הנכנס לכיוון קו השיער, חתך אלכסוני ברקה ימין, חתך ורטיקלי כ-4 ס"מ בלחי ימין, ובכף יד שמאל חתך בבסיס p1 של אצבע 5 עם שבר פתוח. המתלוננת נדרשה לטיפול רפואי שכלל שטיפות רבות וסגירת החתכים בתפרים רבים. מעשיו של הנאשם הותירו על פניה, ראשה ואזנה של המתלוננת צלקות קשות אשר השחיתו את מראה פניה.

למחרת האירוע המתואר, בתאריך 29.12.15 שוחח הנאשם עם אחיה של המתלוננת וביקש ממנו להורות למתלוננת לספר שהיא ראתה אדם אחר אשר דקר אותה.

במעשיו המתוארים לעיל איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בכוונה להפחידה או להקניטה, עשה מעשה בכוונה להטיל במתלוננת נכות או מום, או לגרום לו חבלה חמורה, וגרם לה לחבלה חמורה, החזיק סכין מחוץ לתחום ביתו או חצרו שלא למטרה כשרה, עשה מעשה בכוונה למנוע או להכשיל הליך של חקירה פלילית.

תסקיר שירות המבחן:

3. מתסקיר שירות המבחן, שהוגש ביום 6.3.2017, עולה כי הנאשם כבן 45, נשוי בשנית ואב לשישה ילדים בגילים ארבע עד 17 שנים, שניים מהם מנישואיו למתלוננת.

המתלוננת בת 27 שנים, אלה נישואיה השניים וגם לה ילדים מנישואיה הקודמים והם ברשות אביהם. בתסקיר התייחסות למצבה הנפשי של המתלוננת. הנאשם מסר לשירות המבחן, כי לאורך השנים ניהל אורח חיים שולי והתמכרות, הוא ניסה מספר פעמים להיגמל מהשימוש בסמים אך חזר לשימוש לאחר תקופות קצרות. לטענת הנאשם, מאז מעצרו הנוכחי הוא שומר על ניקיון מסמים, הוא ביקש לאפשר לו להשתלב בתוכנית גמילה מסמים במסגרת מעצרו.

בתסקיר התייחסות למשפחת המוצא של הנאשם ולעברו הפלילי. בין היתר, הורשע הנאשם בשנת 2002 בעבירת אלימות כלפי אשתו הראשונה, ונדון לתקופת מאסר, ובשנת 2014 ריצה עונש מאסר בגין עבירת אלימות כלפי המתלוננת.

לגבי העבירות הנוכחיות, צוין כי הנאשם הודה בביצוען אך הוא מתקשה לקחת אחריות על מעשיו. הנאשם הסביר את מעשיו על רקע חשדו כי אשתו בגדה בו ועל רקע שימוש בכמות גדולה של סמים באותו יום. קצינת המבחן התרשמה, כי הנאשם עסוק בהשלכת הבעייתיות על אשתו, באופן שנמנע מלבחון את קשייו, בחירותיו ואחריותו להתנהגותו האלימה ולבעייתיות במצבו. הנאשם מסר, כי במסגרת מעצרו החל בטיפול בתחליף סם "מתדון" וביקש להשתלב בהליך גמילה מסמים ובטיפול בתחום האלימות. מבירור עם גורמי הטיפול בבית המעצר עולה, כי בדיקות שנערכו לנאשם נמצאו נקיות מסמים, למעט מתדון אותו מקבל הנאשם על פי חוק.

התקיימה שיחה טלפונית עם המתלוננת, אשר מסרה כי לא תוכל להגיע לפגישה בשירות המבחן. המתלוננת התייחסה בשיחה לנישואיה הקודמים ולרקע לגירושיה מבעלה הראשון. לגבי הנאשם תיארה המתלוננת התנהגות אלימה ופוגענית חוזרת מצידו. בשנת 2013 הגישה תלונה במשטרה, בעקבותיה נדון הנאשם למאסר בפועל. בהמשך השתחרר מהמאסר והשתלב בטיפול גמילה מסמים, ועל כן חזרו לחיים משותפים, אך לאחר מספר חודשים חזר הנאשם לשימוש בסמים ולהתנהגות אלימה כלפיה. המתלוננת אף הוצאה למקלט לנשים מוכות יחד עם ילדיה. בתסקיר תיאור המתייחס למצבה הנפשי של המתלוננת לאחר מכן. קצינת המבחן התרשמה כי המתלוננת מצויה בחווית פחד קיומי ואיום מצידו של הנאשם ובסיכון לפגיעה בה.

לגבי גורמי סיכון להתנהגות דומה בעתיד, ציינה קצינת המבחן כי מדובר בגבר בעל דפוסים התמכרותיים, עברייניים ואלימים מושרשים, החוזר ומתנהג באופן אלים וכוחני בקשרים זוגיים, כאשר הסנקציות העונשיות לא היוו גורם מרסן עבורו. עוד ציינה, כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ומשליך את הבעייתיות בהתנהגותו על גורמים חיצוניים.

בנוסף, בלטו אלמנטים של קנאה, שליטה, רכושנות ואובססיביות בקשר הזוגי, אשר מגבירים את הסיכון של הנאשם להתנהגות אלימה כלפי המתלוננת.

לגבי גורמי סיכון, ציינה את העובדה שהנאשם החל בטיפול גמילה מסמים במסגרת מאסרו והוא מעוניין להמשיך בטיפול, הן בתחום הסמים והן בתחום האלימות.

בסופו של דבר, בהתחשב בכך שמדובר בעבירות חמורות החוזרות ונשנות בתחום האלימות במשפחה, כאשר גם הסנקציות העונשיות לא היוו גורם מרתיע, לא באה קצינת המבחן בהמלצה שיקומית-טיפולית בעניינו של הנאשם. הומלץ על הטלת מאסר בפועל שיאפשר השתלבותו של הנאשם בתוכנית טיפולית במסגרת המאסר.

ראיות לעונש:

4. הוצג רישום פלילי של הנאשם, הכולל 16 הרשעות קודמות בעשרות עבירות, ובהן עבירות אלימות, לרבות אלימות במשפחה, עבירות רכוש ועבירות סמים. מהרישום הפלילי עולה, כי הנאשם ריצה מספר עונשי מאסר.

5. הוגש גזר דין בעניינו של הנאשם בת"פ 14130-11-13, מיום 5.2.2014, לצורך הפעלת מאסר על תנאי של שישה חודשים.

טיעוני הצדדים לעונש:

6. ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לעובדות כתב האישום, כמפורט לעיל.

לגבי הערכים המוגנים, ציינה את הפגיעה בגופם של אחרים, וגרימת כאב וסבל, פיזי ונפשי. עוד התייחסה לשמירת שלמות המשפחה ולהגנה על טוהר החקירה וההלך הפלילי.

לגבי נסיבות ביצוע העבירה, ציינה ב"כ המאשימה כי מדובר במעשים חמורים ואכזריים, אשר נעשו באופן מכוון. לדבריה, כאמור, בעקבות רצונה של המתלוננת להתגרש מהנאשם וחשדו של הנאשם כי היא בוגדת בו, איים הנאשם על המתלוננת, הגיע למקום שהותה כשהוא מצויד בסכין, ופגע בה בתוך בית הוריה, במקום בו היא אמורה לחוש ביטחון. לדבריה, הנאשם התכוון "לסמן" את המתלוננת, והנזקים שגרם לה קיימים עד היום. לכך יש השלכה משמעותית על המתלוננת. לטענת ב"כ המאשימה, מחומר הראיות עולה, כי לאחר שפגע הנאשם במתלוננת, הוא התנהג באופן אופייני למקרים של אלימות במשפחה - הוא התנצל, רצה לתקן, שלח פרחים, ואמר למתלוננת שהוא אוהב אותה. אך לצד זאת רואים את הקנאה החולנית של הנאשם כלפי המתלוננת, כאשר גם היא בבית החולים הוא ממשיך לשאול אותה אם היא לבד.

לגבי הפסיקה הנוהגת, ציינה ב"כ המאשימה כי לא מצאה מקרים דומים לעניינו. הפנתה לע"פ 7701/14, שם נקבע מתחם עונש הולם בין שמונה לבין 15 שנות מאסר. באותו עניין הצמיד המערער מגהץ חם לגופה של בת זוגו, ובעודה זועקת מכאבים החל להכותה באמצעות כבל חשמלי ולדרוך על רגליה. למתלוננת נגרמו פציעות וחבלות בכל חלקי גופה. עוד הגישה המאשימה גזר דין בת"פ 30590-09-11 (מחוזי ב"ש) - שם נגזר על הנאשם עונש של תשע שנות

מאסר, לאחר שנהג באלימות קשה כלפי בת זוגו, ובין היתר חתך את פניה בסכין בכוונה להטיל בה מום; ע"פ 4221/13 - שם נדחה ערעורו של המערער, אשר נידון למאסר בפועל למשך 10 שנים לאחר שתקף את גרושתו באמצעות אבן שהטיח בראשה ודקירות רבות שדקר בגופה באמצעות מברג; ע"פ 3753/04 - נדחה ערעור של המערער, אשר נידון למאסר למשך שבע שנים, לאחר שביצע מעשי אלימות בגרושתו ובין היתר דקר אותה בסכין בפניה; תפ"ח 1022/06 (מחוזי ת"א) - על הנאשם נגזר עונש מאסר בפועל למשך 12 שנים, לאחר שחתך את המתלוננת, גרושתו, בפניה ובכל חלקי גופה; ע"פ 7100/13 - עונשו של המערער הועמד בערעור על מאסר של 11 שנים וחצי חלף 13 שנות מאסר שנגזרו עליו בבית המשפט המחוזי. המערער דקר את בת זוגו שתי דקירות בחזה ובבטן, לאחר שביקשה להיפרד ממנו; תפ"ח 1065/06 (מחוזי ת"א) - על הנאשם נגזרו 12 שנות מאסר לריצוי בפועל, לאחר שתפס את גרושתו בצווארה, הטיח את ראשה בקיר ותקף אותה עד שאיבדה את הכרתה.

לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 10 לבין 15 שנות מאסר.

לגבי העונש הראוי - ב"כ המאשימה הפנתה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, אשר כולל גם עבירות אלימות, לרבות כלפי המתלוננת. לדבריה, שירות המבחן התייחס לכך בתסקיר, וציין כי עונשים שהוטלו על הנאשם בעבר לא היוו עבורו גורם מרתיע. לדברי ב"כ המאשימה, מדובר במקרה שבו יש להחמיר ברף הענישה ואף לקבוע עונשי מקסימום. לגבי תסקיר שירות המבחן, הפנתה לאמור בו כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ומשליך את האחריות על העבירות לגורמים חיצוניים, ובהם המתלוננת. עוד התייחס שירות המבחן למניעים של הנאשם לביצוע העבירה, ולדברי ב"כ המאשימה מניעים אלה מגבירים את הסיכון להתנהגות אלימה של הנאשם בעתיד. לדבריה, גישה סלחנית בעבר לא הוכיחה את עצמה.

ב"כ המאשימה הפנתה לכך שבטרם הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, העידו מרבית עדי התביעה. לדבריה, המתלוננת הגיעה לבית המשפט וניתן היה לחוות את הקושי שלה לבוא ולהעיד.

ב"כ המאשימה ציינה, כי בעבירות אלימות במשפחה ישנו עונש מינימום, העומד על חמישית מהעונש המקסימלי.

ב"כ המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 12 שנים וחצי, ולהפעיל במצטבר מאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם. עוד ביקשה מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלוננת.

7. ב"כ הנאשם טען, כי לא ניתן להוסיף עובדות וראיות מעבר לאמור בכתב האישום, שהוא המסגרת העובדתית. עוד טען, כי לאחר שהנאשם הודה במסגרת כתב אישום מתוקן, אין מקום לזקוף לחובתו את העובדה שחקר את המתלוננת. מכל מקום, לטענתו, תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי ניהול המשפט לא יהווה שיקול לחומרה.

לגבי כתב האישום, שבו מספר עבירות, ביקש ב"כ הנאשם לראות בכל העבירות אירוע אחד, ולהשית על הנאשם עונש כולל.

לגבי הערכים המוגנים, לא חלק ב"כ הנאשם על טענת ב"כ המאשימה. כן ציין, כי אינו חולק על הנזק שנגרם למתלוננת, אף שלטענתו לא מדובר בצלקות ברף החמור ביותר. לגבי הטענה כי למתלוננת נגרם גם נזק נפשי, טען כי הדבר אופייני לכל קורבן עבירה, אך במקרה המיוחד שלנו, יש לשים לב לדברי שירות המבחן בעניין מצבה הנפשי של המתלוננת. לדבריו, קשה לעשות הבחנה בין הנזק הנפשי שנגרם למתלוננת בעקבות האירוע, לבין מצבה בשל אירועים אחרים בחייה.

לגבי הענישה הנוהגת, הציג ב"כ הנאשם אסופת פסיקה, ולטענתו חלק מהמקרים חמורים יותר. בין היתר הוגשו: ע"פ 10423/07 - עונש מאסר של 15 חודשים בגין הטחת אבן בראשו של אדם; ע"פ 1706/10 - מאסרים של ארבע ושל ארבע שנים וחצי בגין הטחת ראשו של אדם בפח מתכת; ע"פ 4263/14 - 36 חודשי מאסר בגין דריסה מכוונת של אדם ופציעתו; ע"פ 8568/14 - תקופות מאסר בין שישה לבין 24 חודשים בגין תקיפה באלות ברזל, סכינים ומקלות, וגרימת שבר בידו של המתלונן; ת"פ 2109/06 (מחוזי ירושלים) - 42 חודשי מאסר בגין דקירה; ת"פ 8241/06 (מחוזי ב"ש) - ארבע שנות מאסר בגין תקיפת בת זוג באמצעות סכין מטבח גדולה ודקירתה בבטנה, תוך גרימת חבלה חמורה; ת"פ 2996-07-09 (מחוזי חיפה) - ארבע שנות מאסר בגין דקירה שגרמה לפציעה קשה של המתלוננים; ת"פ 47263-04-13 (מחוזי ב"ש) - 45 חודשי מאסר בפועל בגין דקירת המתלונן בבטנו; ת"פ 1725-01-09 (מחוזי חיפה) - מאסר בין 18 לבין 40 חודשים בגין דקירות בסכין ומכות באלה; ת"פ 2044/06 (מחוזי ירושלים) - שלוש שנות מאסר לאדם שבעט בבטנה של אשתו ההרה, הטיח ראשה בשידה וביקש לפגוע בפניה באמצעות שיפוד לוחט; ת"פ 30209-05-12 (מחוזי ירושלים) - שלוש שנות מאסר בגין תקיפה קשה של המתלוננת, לרבות שבירת רגלה באמצעות מוט ברזל; ת"פ 15338-04-12 (מחוזי נצרת) - מאסר למשך ארבע שנים וחצי לאדם שהכה את אשתו באמצעות אגרופו, בעט בה, בעט בראשה, פצע אותה בראשה ושבר את ידה; ת"פ 4572-02-12 (מחוזי ירושלים) - 18 חודשי מאסר בגין תקיפת המתלונן במוט ברזל וגרימת סדק בגולגולתו; ת"פ 24151-07-15 (מחוזי ירושלים) - מאסר למשך חמש שנים וחצי בגין דקירות על רקע סכסוך ירושה.

לפיכך, ביקש ב"כ הנאשם לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 30 לבין 60 חודשי מאסר בפועל.

לגבי העונש בתוך המתחם, ביקש להתחשב בהודאתו של הנאשם, אף שזו הגיעה כמעט בסיום פרשת התביעה. לדבריו, להודאה משקל רב, שכן יש בכך מסר למתלוננת ולמשפחה שהנאשם לוקח אחריות על מעשיו.

ב"כ הנאשם הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן, לכך שעל אף דברים שאמר הנאשם בשירות המבחן, הוא עומד מאחורי הודאתו; לרקע המשפחתי והאישי הלא פשוט של הנאשם; לעברו הפלילי; ולמערכת היחסים המטלטלת בין הנאשם לבין המתלוננת. לדבריו, ניכר מהתסקיר שהנאשם הגיע לפרשת דרכים, במובן זה שהחל לקחת אחריות על התמכרותו והוא נמצא ב"סוג של הליך טיפול ראשוני". הנאשם יוכל להשתלב בקבוצת טיפול רק לאחר שייגזר דינו והוא יהיה במעמד של אסיר. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב במצבו המשפחתי הנוכחי של הנאשם - שני ילדיו נמצאים במסגרות חוץ ביתיות, הן בשל מעצרו של הנאשם והן בשל חוסר מסוגלות הורית מצד המתלוננת. לדבריו, המורכבות המשפחתית היא הרקע לביצוע העבירה.

לפיכך ביקש לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם הענישה, מעט יותר מ-30 חודשי מאסר.

לגבי פיצוי למתלוננת, ציין כי כרגע הנאשם משולל יכולת כלכלית.

8. הנאשם עצמו ציין, כי עשה מעשה לא קל, קשה לו עם המצב, הוא מתנצל. לדבריו, הוא פעל תחת השפעת סמים ולא יכול היה לעצור בעצמו.

מתחם העונש ההולם:

9. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: **"קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו"** (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

10. הנאשם הורשע כאמור במספר עבירות, אך כולן קשורות זו בזו ובאותו אירוע, ולפיכך יקבע מתחם עונש כולל אחד לכל העבירות.

11. בראש ובראשונה יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירות - העבירה החמורה מבין העבירות בענייננו הינה חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, והעונש שקבע המחוקק לצידה עומד על 20 שנות מאסר.

כפי שציינה המאשימה, בעבירות אלימות במשפחה, נקבע עונש מינימום, שלא יפחת מחמישית העונש המרבי שנקבע לעבירה. הדבר מעיד על החומרה הרבה שמייחס המחוקק לעבירות אלה.

לכך נוספת עבירה של החזקת סכין, שהעונש המקסימלי בגינה חמש שנות מאסר, עבירה של איומים, שעונשה שלוש שנות מאסר, ועבירה של שיבוש מהלכי משפט, שגם לגביה עומד העונש על שלוש שנות מאסר.

12. לצד הענישה שקבע המחוקק יש להתחשב כאמור במדיניות הענישה הנהוגה.

מהפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים, כמפורט לעיל, עולה כי טווח הענישה רחב ביותר. מדובר בעונשים המגיעים עד 12 שנות מאסר, כאשר מדובר באלימות קשה כלפי בת זוג, כעולה מפסיקה שהציגה המאשימה, לצד עונשים של שנות מאסר בודדות, כעולה מפסיקה שהציג ב"כ הנאשם.

13. לעניין הערך החברתי שנפגע מהעבירה - לגבי עבירת האלימות, מדובר בפגיעה בשלמות גופו של אדם, בגרימת כאב וסבל פיזי ונפשי ובפגיעה בערכי המשפחה. לכך נוספת העבירה של שיבוש מהלכי משפט, שיש בה פגיעה בשלטון החוק.

לגבי החומרה שבעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, בעיקר כאשר מדובר בעבירות כלפי בני משפחה, קבע בית המשפט העליון בע"פ 7701/14 מוחמד סלא אל טייב נ' **מדינת ישראל** (16.5.2016), מפי כב' השופטת ע' ברון:

"אלימות נגד נשים מצד בן זוג היא תופעה חמורה ומסוכנת. היקפה הוא ניכר ומדאיג, כאשר ידוע כי נתוני האמת עולים באופן משמעותי על מקרי האלימות המדווחים לרשויות - וזאת בשל ניסיונות של המעורבים לכסות ולהסתיר את שמתרחש בחדרי חדרים... לא פעם עמד בית משפט זה על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות של אלימות נגד נשים בתוך המשפחה - וזאת כדי להעלות

את המודעות לחומרתה של התופעה ובניסיון לצמצם את היקפה... ענישה קשה והולמת יש בה אף כדי להכיר במצוקה הנוראה שחוזה אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה".

14. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה - במקרה זה מדובר באירוע על רקע קנאה ויחס אובססיבי של הנאשם כלפי בת זוגו. המתלוננת ביקשה להתגרש מהנאשם ועזבה לבית הוריה. הנאשם טען לפניה כי היא בוגדת בו והודיע לה כי בכוונתו להשחית את פניה. הנאשם אף התקשר אליה כאשר היתה בבית הוריה והודיע לה כי מצפה לה "הפתעה". כשעה לאחר מכן, בהיותה בבית הוריה ולאחר ששכבה לישון, נכנס הנאשם אל בית הוריה של המתלוננת, כשהוא מצויד בסכין חדה, וחתך את המתלוננת מספר חתכים בפניה. הנאשם נמלט מהמקום לאחר שאמה של המתלוננת התעוררה מצעקותיה וניסתה למנוע ממנו להמשיך במעשיו.

מדובר במעשה מתוכנן, מרושע ואכזרי, מעשה קשה אשר נועד להטיל במתלוננת נכות או מום או לגרום לה חבלה חמורה. הגדיל הנאשם לעשות, ולמחרת ניסה להשפיע על המתלוננת שלא תסגיר אותו כמי שעשה את המעשה.

אשר לנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם - למתלוננת נגרמו חתכים בפנים - חתך אופקי ברכה שמאל, חתך אלכסוני ברכה ימין, וחתך בלחי ימין. כמו כן, נתלשה אפרכסת אוזנה ואף נגרם לה חתך עם שבר פתוח בכף ידה. המעשים הותירו על פניה של המתלוננת, על ראשה ואוזנה, צלקות קשות אשר השחיתו את מראה פניה.

15. בהתחשב במכלול השיקולים כמפורט לעיל, לאור מהות העבירות ונסיבותיהן ובהתחשב בפסיקת בית המשפט העליון לעניין הצורך להחמיר בענישה בעבירות של אלימות כלפי בנות זוג, אני קובעת את מתחם הענישה במקרה זה בין שבע לבין 14 שנות מאסר.

העונש המתאים:

16. לעניין זה יש להתחשב לקולא בהודאתו של הנאשם, תוך התחשבות בכך שזו ניתנה לאחר שמרבית עדי התביעה, ובהם המתלוננת, העידו בבית המשפט; בהבעת חרטה על מעשיו; בנסיבותיו האישיות של הנאשם, כעולה מתסקיר שירות המבחן; ובמאמץ שעושה הנאשם להיגמל מהשימוש בסמים, כמפורט לעיל. עוד יש להתחשב בכך שהנאשם הביע רצון לקבל בכלא טיפול בתחום האלימות.

לחומרה יש להתחשב בעברו הפלילי המכביד מאוד של הנאשם; בכך שלנאשם עבירות קודמות של אלימות במשפחה, הן כלפי אשתו הראשונה והן כלפי המתלוננת; בכך שמאסרים קודמים, לרבות מאסר בגין אלימות כלפי המתלוננת, לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע מעשים קשים ואכזריים כלפי המתלוננת; ובכך שמאסר על תנאי שנגזר עליו בתיק קודם לא היה בו כדי להרתיע את הנאשם.

בנוסף, יש להתחשב בכך שאף שהנאשם הביע חרטה כאמור לעיל, עולה מתסקיר שירות המבחן שהנאשם משליך את האחריות למעשים על גורמים חיצוניים, ובהם המתלוננת. יש להתחשב גם בהערכת שירות המבחן, בדבר החשש להישנות התנהגות דומה בעתיד, בהתחשב בכך שמדובר באדם בעל דפוסים התמכרותיים, עברייניים ואלימים מושרשים,

החוזר ומתנהג באופן אלים וכוחני בקשרים זוגיים.

בנסיבות אלה, יש מקום לגזור על הנאשם עונש בחלקו העליון של מתחם הענישה.

17. לאור האמור לעיל אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר בפועל למשך 11 שנים וחצי, החל מיום מעצרו של הנאשם.

ב. אני מפעילה במצטבר מאסר על תנאי של שישה חודשים, שגזור על הנאשם בת"פ 14130-11-13. סך הכל ירצה הנאשם 12 שנות מאסר בפועל.

ג. מאסר על תנאי של שמונה חודשים, אותו לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. הנאשם ישלם למתלוננת פיצוי בסך 25,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.8.2017.

18. מומלץ כי במהלך תקופת המאסר, ישולב הנאשם בתוכנית טיפולית, ככל שיימצא מתאים לכך וככל שיתאפשר מבחינת שירות בתי הסוהר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק לשירות המבחן ולשירות בתי הסוהר.

ניתן היום, כ"ה אייר תשע"ז, 21 מאי 2017, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**

הערה: לאחר הדיון תוקנה טעות קולמוס בגזר הדין - מאסר על תנאי הופעל מת"פ 14130-11-13 ולא כפי שנרשם מלכתחילה. ר.פ.פ.